Enderrock | Enderrock | Actualitzat el 23/02/2019 a les 10:00

Els darrers passos d'Òscar Briz

Parlem amb el músic de l'Alcúdia sobre la seva darrera referència discogràfica, 'El soroll del nostre pas' (Ventilador Music, 2019)

Òscar Briz | Juanra Estellés

En només uns mesos de diferència, l'artista de l'Alcúdia ha tret dos EPs que avancen el que serà un any de celebració de les seves dues dècades de trajectòria musical amb el nom d'**Òscar Briz**. Parlem amb el músic sobre 'El soroll del nostre pas' (Ventilador Music), l'últim treball que ha publicat.

Amb poc temps de diferència has publicat dos discos. Tenies pensat que fos així des del principi?
Doncs sí, els hàbits d'escolta i consum de música han canviat del tot i no descobrisc res si dic que el model anterior, no diré que ha mort completament, però sí que ha passat a ser-ne només un de tants, més aviat el minoritari ara mateix. L'*streaming* digital, que domina el consum actualment, té els seus costats negatius, però permet al creador eliminar els intermediaris i els tempos de publicació de material que s'establien abans; ara pots pujar i oferir música quan i com t'agrade: cançons soltes o una sèrie de *singles*, EPs, elapés, etc. Encara que només fos per provar una dinàmica diferent de la d'un LP cada parell d'anys, la idea ja em resultava més excitant i atractiva. I això és el que he fet.

En quin sentit aquest nou EP, *El soroll del nostre pas* (autoeditat, 2019), és la prolongació de l'anterior?
És la prolongació només pel que fa al personal que hi intervé en el pla musical i tècnic, l'estudi

emprat, l'autora de la portada -la pintora Empar Boix Bernardini- i el tipus de format, un EP. L'anterior era totalment el producte d'una època vital molt determinada, mentre que aquí hi ha cançons de diverses èpoques anteriors, més un parell de temes compostos tot just abans d'entrar a estudi.

D'on partia *No caure és que m'agafes de les mans* (autoeditat, 2019)?
El primer em va servir com a catarsi d'una etapa en què una sèrie d'esdeveniments m'afectaren de manera molt negativa, psicològicament i físicament. En un moment donat vaig començar a oposar batalla, perquè em vaig adonar que calia eixir d'aquell cicle negatiu el més aviat possible. El disc va formar part del meu pla per aconseguir-ho. Incloïa temes com la mort i l'amistat emmarcats entre altres, en un dels meus temes recurrents, el de la finitud del temps. Aquest darrer no té res a veure amb això. Per sort vaig recuperar el control i l'energia, així que vaig decidir tornar a l'estudi per celebrar-ho.

Video: https://www.youtube.com/watch?v=EoHf5ui43fk
En quins temes se centra la teva nova sortida discogràfica?
A "L'arrel" parle d'on resideix realment la pàtria d'un, qüestione que siga un lloc físic i propose que és en un de mental, el passat comú compartit. "En el cor de Babiló" conta la història d'un noi de poble que descobreix els plaers (i alguns horrors) de la ciutat a mesura que s'endinsa en una nit d'aventura i entén que definitivament deixarà enrere el seu passat. Pel que fa a "Notes compartides", aquest tema recorda que tots compartim un patrimoni universal, la música, que al contrari que els cossos físics, ressuscita en les veus, mans i temps d'altres, i "Plens de sol de bon matí" és una apropiació en tota regla del tema de **Remigi Palmero** amb lletra d'Estellés. Per últim, "Els gats" tanca pintant un horitzó esperançador on tot és a l'abast, si un sap mirar.

A més de la temàtica, també hi ha hagut canvis pel que fa a l'estil. En aquest nou disc sones més dur. A què és degut aquest gir?
Més dur? Què va! Massa dolç i tot! És més elèctric pel que fa a l'elecció de guitarres, però no més que el disc *Entre llums i ombres* (Mésdemil, 2015), per exemple. Jo vaig seguint el meu instint i el moment que marca, no done gaires voltes a això excepte en l'estudi, quan cal fer tries que determinen el so.

Consideres que amb aquests dos llançaments tanques una etapa?
L'etapa la tancaré al llarg del present any, en què celebraré vint anys de gravacions al meu nom amb un parell de directes gravats i editats posteriorment -passat l'estiu-. Serà un producte ambiciós que pose en valor l'obra, amb material gràfic, un disseny específic i presentant les diverses versions, diferents respecte a les gravacions originals, de material propi que interpretem en directe. Això serà posar un punt i a part.

Quins propers directes tens agendats?
Tenim el focus ja posat en els dos concerts de l'1 i 2 de juny a la sala 16 Toneladas de València. Abans, a banda de les meues aparicions en solitari, com a més immediat serem el 9 de març al Teatre de la Casa Cultura de l'Alcúdia, el 14 de març al Harlem Jazz Club per al BarnaSants i el 14 d'abril al Teatre de Vilamarxant.